

Voor de kringleiders

Doel van de kringavond

Deze avond gaat over de trouw van God. Zijn trouw zal er altijd zijn omdat God de bron van liefde is en verlangt naar (een herstelde) relatie met mensen.

We zien in het verhaal van Gideon dat God reageert na de roep van het volk om hulp. In ons leven reageert God ook op onze roep; redt me! – vergeef me! – help me!

Dit is de reden dat het stukje over de zonde ook opgenomen is in het kringmateriaal. Zonde maakt scheiding tussen God en ons. Dat maakt God niet minder trouw. Nee, Hij staat popelend te wachten totdat wij ons weer naar Hem richten.

Samenvattend willen we als kring leren ontdekken waarin God zijn trouw aan ons betoont ondanks onze tekortkomingen.

God houdt vol

Na een zwerftocht van veertig jaar door de woestijn was het volk Israël in het beloofde land aangekomen. Ze overwonnen de volken die in dat land woonden en namen hun steden in. En tenslotte kwam er rust. De mensen kregen een plaats om te wonen; het land werd onder het volk verdeeld. Ze mochten wonen in huizen die ze niet zelf gebouwd hadden en eten van vruchtbomen die ze niet zelf hadden geplant. Het volk kreeg het ritme van het normale dagelijkse leven te pakken. Een goed leven in een goed land.

Hij is onze God

Voor zijn dood houdt Jozua een afscheidsrede tot de leiders van zijn volk. (Jozua 23) Hij praat met ze over de trouw van God, de HERE, die Zijn beloften had vervuld en Zijn volk het beloofde land in bezit had gegeven. Hij waarschuwt ze ook: als zij God niet zullen blijven dienen in de toekomst zullen ze weer uit dit land worden verdreven. Dat was de enige voorwaarde voor een leven van geluk en vreugde. Israël heeft dat daarna ook met nadruk beloofd: 'Ook wij zullen de Here dienen, want Hij is onze God'. (Jozua 24:18b)

De liefdeloosheid van het volk van God

De Israëlieten van toen waren niet veel anders dan de mensen van vandaag. Zolang Jozua leefde ging het goed met het volk Israël; maar na zijn dood duurde dat niet zo lang meer. Zo is de mens; je

vergeet zo gauw. De weelde krijgt je zo snel te pakken. Wat uit je hart komt is niet het goede, maar het kwade. Je kiest o zo gemakkelijk de weg van de minste weerstand.

In het boek Richteren, het vervolg op het boek Jozua, kom je steeds weer het trieste refrein tegen: 'de Israëlieten deden wat kwaad is in de ogen des HEREN'. Het boek eindigt met de klacht: 'Ieder deed wat goed was in zijn ogen.' (Richteren 21:25) Het volk dat zo rijk gezegend was, is diep gevallen. Ze dachten niet meer aan de bevrijding uit Egypte. De strijd tegen de Kanaänieten werd niet voortgezet. (Richteren 1:27-33) Ze vonden het welletjes. Maar Israël moest het land in zijn geheel in bezit nemen en de Kanaänieten verslaan. (Jozua 23:4-5) Ze deden het niet; ze bleven liever thuis dan opnieuw de strijd in te gaan. Ze waren God ongehoorzaam.

Op bijna elke bladzijde van het boek Richteren kom je het tegen: ongehoorzaamheid, lafheid en liefdeloosheid. Het volk Israël vergat zijn God en ging de goden dienen die door de overgebleven Kanaänieten vereerd werden. (Richteren 2:11) 'Toen deden de Israëlieten wat kwaad is in de ogen des Heren en gingen de Baals dienen.' Dat waren Kanaänitische afgoden van wie verwacht werd dat zij vruchtbaarheid aan het land gaven, aan de dieren en aan de mens. Maar het is onmogelijk God te dienen en tegelijkertijd ook de afgoden. Want wie geloof hecht aan andere goden verlaat de éne ware God die er is.

Als Israël afgoden dient, betekent dat, dat het God niet meer liefheeft en niet meer vertrouwt. Dat is de grote zonde: liefdeloosheid. Het volk is als iemand in een huwelijk die de 'wederhelft' veracht en het met een ander houdt. Afgoderij is overspel. Daarmee wordt het in de Bijbel ook dikwijls vergeleken.

Zondig en toch gered

De gekrenkte liefde van God doet Zijn toorn ontbranden. (Richteren 2:12-14) De volken die door Israël hadden moeten worden uitgeroeid plunderen het land en roven alle bezittingen. God blijft ook barmhartig. Hij laat ondanks hun zonden Zijn volk niet los; God houdt vol. Het is en blijft Zijn volk, Hij houdt het vast. Steeds weer als de Israëlieten echt in de put zitten en Zich weer tot God wenden, geeft Hij een richter die hen van hun vijanden redt. Maar als die richter gestorven is, vervalt het volk weer in zijn oude zonden. (Richteren 2:19)

Gideon

Op een heel bijzondere manier roept God Gideon om Israël te verlossen van de Midianieten. Dit was een woestijnvolk dat leefde ten oosten van Kanaän.

Niet Gideon heeft het volk die overwinning gegeven. God verlost zijn volk. De richter Gideon is nog niet de ware verlosser. Ook hij wendt zich op latere leeftijd tot de afgoden. (Richteren 8:26,27) Gideon was een mens als wij. Hij had dezelfde gevoelens als wij hebben.

Op het moment dat wij hem ontmoeten in de bijbel is hij in het geheim tarwe aan het dorsen zodat de vijand de kostbare voeding niet kon afpakken. Het land, zijn volk, zijn familie lijdt al jaren honger. Wat zal hij zich gefrustreerd gevoeld hebben... Onmachtig om iets te kunnen doen tegen die gehate Midianieten.

Na geroep van het volk komt God te hulp. In dit verhaal zien we een man die moeite heeft om God te vertrouwen. Er komt een boodschapper van God. Gideon weet niet zeker of dit wel echt een boodschapper van God is. Er wordt hem namelijk nogal wat gevraagd! Hij kookt een maaltijd voor deze 'man' en biedt het hem aan. De engel raakt met de punt van zijn staf het eten aan en met de rots waar het op lag wordt het ter plekke verteerd door vuur.

Twee keer zoekt Gideon een bewijs dat het Gods persoonlijke opdracht voor hem is dat hij door zijn toedoen Israël zal bevrijden. Beide keren voorziet God in een wonderbaarlijk teken. (2x legt Gideon een schapenvacht buiten)

God zegt: "met de 300 man die het water met hun tong oplikten, zal Ik jullie bevrijden!"
300 man, tegenover een leger van 135.000 Midianieten.
Gideon doet het! Hij begint te geloven dat God te vertrouwen is...
Tóch zoekt hij nog een keer bevestiging. Het leger dat hij ziet liggen in het dal is ook zo groot....

En God komt hem tegemoet. Wat een liefdevolle Vader. Hij regelt een droom bij een soldaat in het vijandelijk kamp en laat Gideon ernaar toe sluipen om een gesprek af te luisteren over die droom. Die droom verteld dat God het hele leger van de Midianieten in de handen van Gideon heeft gegeven en dat het overwonnen wordt.

Zouden wij het anders doen? Zouden wij God moeiteloos vertrouwd hebben in deze situatie? God gebruikt jou en mij om ogenschijnlijk onmogelijke dingen te doen. Voor God is niets onmogelijk!

Gods trouw in de natuur

God toont zijn trouw volmaakt in Jezus Christus. Toch is daarmee niet alles gezegd. Er zijn meer manieren waarop God zijn trouw toont. God bewijst zijn trouw iedere dag weer door alles te laten werken zoals het hoort. De zon komt altijd weer op, de zwaartekracht werkt steeds en elke natuurconstante blijft ook daadwerkelijk constant. Het werk van Gods handen blijft de boodschap geven: God houdt zijn schepping in stand! (Genesis 1,2; Jesaja 35; Psalm 19)

De wetenschap kan niet verklaren waarom sommige zaken zijn en blijven zoals ze zijn. Ze kan slechts constateren dat het zo is.